

عنوان مقاله:

حکایت ماهوی یا وجودی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت اسلامی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

یوسف معزز - A 4th grade student of the Specialized Center for Islamic Philosophy, Qom

حسن معلمی - A professor and faculty member of Baqir al-Ulum University

خلاصه مقاله:

براساس اصالت وجود و اعتباری بودن ماهیت، از یک سو ماهیت، انتزاع ذهن از تعین هستی اشیاء خارجی بوده و برگرفته از سقف وجودهای خارجی است. و از سوی دیگر بین اندیشمندان اختلاف است که آیا ماهیت تحقق خارجی دارد اگرچه به نحو تبعیت از وجود باشد نه به نحو اصالت یا هیچ نحو تحقق ندارد؟ بنا بر نظر برخی از اندیشمندان، ماهیت هیچ نحو تحقق خارجی نداشته و تنها در ذهن موجود است. موطن خارج نیز تنها موطن وجود است، ولی ماهیت به نحو حقیقت بر وجود خارجی صادق بوده و حاکی از آن است، نه به نحو مجاز. لذا خودبه خود این سوال مطرح می شود که چگونه چیزی که هیچ نحو تحقق در خارج ندارد و فقط ذهنی است، حاکی از خارج است؛ زیرا دو چیز هستند که بی ارتباط با هم بوده و هر یک موطن جدایی از دیگری دارد (نه این، آن است و نه آن، این) و این مستلزم حکایت بدون محکی است که محال است. در این مقاله سعی می شود مساله با روش تبیین و تحلیل مورد بررسی قرار گیرد. نتیجه بحث نیز این است که مطابقت بین ذهن و خارج، تطابق ماهوی نیست، بلکه مطابقت وجودی است. یعنی حکایت بین دو وجود تحقق دارد. اما نه از قبیل حکایت وجود خاص با وجود خاص دیگر، بلکه مطابقت بین وجود برتر و وجود فروتر.

کلمات کلیدی:

the representation of quiddity, the representation of existence, superior existence, Gradation :

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1778415>

